

என் இந்தக்
கசப்புணர்வு...?

لا إكراه في الدين

மார்க்கத்தில் பலவந்தமில்லை
LET THERE BE NO COMPULSION IN RELIGION

- சின்பர் நான்

ஏன் இந்தக் கசப்புணர்வு?

இளம் மாணவர் இயக்கத்தின் சார்பில் தருத்காண் உரை

இனப்பிரச்சினை பற்றி, இன்று முஸ்லிம் தலைவர்கள் ஒரு தீர்க்கமான முறையான முடிவுக்கு வரமுடியாத கையாலா காத்தனத்தில் காணப்படுகின்றனர்!

அவர்களுடைய தீண்டாடத்திற்கு காரணம் என்ன?

ஒன்று, தங்களுடைய கட்சித் தலைவர்களுக்கு அடிபணிதல்! அல்லது, வரலாறு தெரியாதிருத்தல்! சிலவேளை அப்படிப் புரிந்து கொண்டாலும் கூட, தங்களது பதவிகளைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தாகம்!

இத்தியாதி காரணங்களால், வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் உண்மை நிலையை விரிவாக எடுத்துப் பேச முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் பிரதிநிதிகளாகத் தங்களைப் பிரகடணப்படுத்திக் கொண்ட பிரகிருதிகள் துணிவதில்லை.

இந்த நிலையில், எங்களது ஆசிரிய சிரோமணி அன்பர் நான், ஹாஜி உஸ்மான் சாஹிப் அவர்கள் ஒரு சிறிய விளக்கத்தை அழகுற இங்கு தருகிறார்கள்!

அதனை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

- எம். ஐ. முஹம்மது ருக்ஸான் -

இளம் மாணவர் அமைப்பு
கல்முனை.

ஹிஜ்ரி 1426 முஹர்ரம் 04
(14 - 02 - 2005)

ஏன் இந்தக் கசப்புணர்வு?

தமிழரும், தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்களும் சகோதரர்களாக வாழ வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இதில் அரசியல்வாதிகள் முன்னிலையில் நிற்கின்றனர்! குறிப்பாக, கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தமிழர்களிலிருந்து வந்தவர்கள்தாம். அவர்களுக்கு ஹிந்து, முஸ்லிம் சகோதரத்துவத்தைப் பற்றி யாரும் உபதேசிக்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் பிறப்பால் சகோதரர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

ஹிந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் ஒரு சிறு இடைவெளி தோன்றியது 1915ம் ஆண்டு எனலாம். அக்காலக் கட்டத்தில் நடந்த சிங்கள முஸ்லிம் கலவரத்தின் போதும், அது சம்பந்தமாய் இங்கிலாந்தில் நடந்த வட்டமேசை மாநாட்டின்போதும் சேர் பொண்ணம்பலம் ராமநாதன் நடந்து கொண்ட முஸ்லிம்கள் பற்றிய மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையானது, இந்த விரிசல் சிறிது துளிர்விட ஏதுவாயிற்று!

என்றாலும், இவ்விரிசல் படித்தவர்கள், விபரம் தெரிந்தவர்கள் மத்தியில் ஊசலாடியதே தவிர, பாமரர்கள் மத்தியில் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை! கிழக்கைப் பொறுத்தவரை எவ்வித சலசலப்பும் இல்லாமல் ஒரு தாய் பெற்ற பிள்ளைகளாகவே ஹிந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் வாழ்ந்தனர்!

இவ்வுண்மையை அக்கால முஸ்லிம்களின் பெயர்களைக் கொண்டே யாவரும் புரிந்து கொள்ளமுடியும். இன்று - இந்தயுகத்திலே முஸ்லிம்களின் பெயர்கள், அநேகமாக அரபியில் சூட்டப்பட்டாலும் கூட, அன்று பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பெயரே சூட்டப்பட்டன. சிலருக்கு பதிவுப் பெயர் அரபியிலும், கூப்பிடும் பெயர் தமிழிழும் சூட்டப்பட்டு இருந்தும் உள்ளன. அவையாவன--

செல்லத்துரை, தங்கராசா, தம்பிராசா, தம்பிரான்பிள்ளை, பெரியதம்பி, சின்னத்தம்பி, சின்னராசா, இளையதம்பி, இராசா, தங்கரெட்டணம், சின்னக்கிளி, நல்லம்மா, இளையபுள்ளை, செல்லாள், சிவத்தம்மா, பட்டம்மாள், நல்லரெட்டணம், கண்டுக்கிளி... முதலான பெயர்களுடையவர்களாக விளங்கி இருக்கிறார்கள். இன்றும் கூட அவற்றின் சாயலைக் காணமுடிகிறது!

இங்கு, “ஹிந்துக்கள்” என்று ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், தமிழர்களில், இடையில் வந்து சங்கமமாகிய ஒரு சாராரும் உண்டு! என்பதனால்தான்! 1990 களிலும், அதற்கு முன்பும், பின்பும் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே பயங்கரவாதிகள் புரிந்த அட்டுழியங்களில்

ஹிந்துக்களைவிட, அவர்களோடு சங்கமமாகி இருந்த அடுத்த சாராரின் தூண்டுதல் அதிகமாக இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. அதற்குக் காரணம் பரம்பரை, பரம்பரையாக சர்வதேச அடிப்படையில் - அந்தச் சித்தாந்தவாதிகள் கொண்டுள்ள குரோதமாகும். அவர்களுடைய அந்தச் சித்தாந்தத்தை, இஸ்லாம் என்றோ உடைத்தெறிந்து விட்டது. அதனால், சிலுவையுத்த காலத்திலிருந்து, இன்றுவரை அந்தப்புக்கைச்சலிருந்து கொண்டே வருகின்றது!

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்று ஆபிரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் முதலான அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகள் “ஜனநாயகம்” என்ற தத்துவத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு அதன் மூலம் முஸ்லிம் நாடுகளை அழித்து நாசம் செய்து வருவதும் அந்தச் சிலுவை யுத்தங்களின் புதிய நவீன பானியேயாகும்.

நிற்க, எமது இலங்கைத்திருநாட்டை அழகிய அன்புமயமான எமது தாய்நாட்டை போத்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும், ஆங்கிலேயரும் ஆக்கிரமித்த வேளைகளிலெல்லாம், சிங்கள மன்னர்களோடு பக்கபலமாய் நின்று, தாய்நாட்டின் இறைமையைப் பாதுகாக்கப் போராடியவர்கள் முஸ்லிம்கள்!

அவர்கள் தங்களுடைய அடாவடித்தனங்களால், எமது நாட்டைக் கவர்ந்து, முஸ்லிம்களை அச்சுறுத்தி விரட்டி, ஹிந்துக்கள் மத்தியில் கோவில்கள், சிலைகளை உடைத்துத் தூர்க்கிருத்தியங்கள் செய்து வந்தனர். அவற்றினூடே தங்கள் சமயவாதத்தை இந்தநாட்டில் பரப்ப சில தந்திரோபாயங்களையும் கையாண்டார்கள். நல்லஉயர்பதவி, தொழில் வாய்ப்பு, இலண்டன் மாநகரத்து இஸ்காலர்ஷிப் முதலியன வழங்கி ஆசைவார்த்தையூட்டி மதமாற்றம் செய்தனர். ஆனால் முஸ்லிம்களை உசுப்ப முடியவில்லை!

ஏன், சமீபத்தில் Tsunami அனர்த்தத்தின் போதும் அக்கரைப்பற்று, அட்டாளைச்சேனை, கல்முனை ஆகிய இடங்களில், வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த அச்சித்தாந்தவாதிகள் “நிவாரணப்பணிகள்” என்ற பெயரிலும் மதமாற்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டபோது முஸ்லிம்கள் அவதானத்துடன் இருந்து அதனை முறியடித்த சம்பவம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு!

இந்த வகையில் உலகம் முழுவதிலும், முஸ்லிம்களின் ஈமான் - நம்பிக்கை இஸ்திரமாக இருப்பதையிட்டும், மற்றவர்களுக்கு ஒரு பொறாமை யுண்டு! மேலை நாட்டினரின் உபாயங்களினால் அநேகம் ஹிந்துக்கள் பிறசமயம் சென்றார்கள். ஹிந்துக்கள் மத்தியில் தங்கள்

சமயத்தை வளர்ப்பதில் சிரமம் இல்லை எனக் கண்ட அவர்கள், ஹிந்துக்களுடன் மிக அன்னியோன்யமாகிவிட்டனர். அதன் விளைவாக ஹிந்துக்கலாசாரமும், அவர்களுடைய கலாசாரமும் இரண்டறக் கலந்து ஒரு, “சாம்பார்க் கலாசாரம்” வளரலாயிற்று!

அப்படியெல்லாம் செய்ய முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இடமில்லை: ஏனென்றால் போத்துக்கேய, ஒல்லாந்த, ஆங்கிலேயர்களின் சமயத்துவத்தையும் அதனுடைய திரிபு வாதத்தன்மையையும் முஸ்லிம்கள் நன்கு புரிந்தவர்கள். அவர்களுடைய மதிப்பிற்குரிய கடவுள் (ஆகக்கருதப்படும்) இயேசு நாதர் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள்மீதும், அவர்களது அன்னையார் மேரி மரியம் (அலைஹுஸ்ஸலாம்) அவர்கள் மீதும் ஏற்பட்ட களங்கத்தைப் போக்கி உரிய கௌரவமளித்து, அவர்களது பெயர் கூறக்கேட்டால், “அவர்கள் மீது சாந்தி நிலவுக!” எனக்கூறி மகிமைப்படுத்துபவர்கள். முஸ்லிம்கள்: மற்றவர்கள் அம்மாபெரும் தீர்க்கதரிசியை (நபியை) கடவுள் இஸ்தானத்தில் வைத்து விளையாடுபவர்கள்.

சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர்

முழு உலகிலும், முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் அவ்வகுப்பார் கொண்டுள்ள மனப்பான்மையானது இங்கு உருவாக்கப்பட்ட புதிய கோஷ்டியாளரிடமும் குடிகொள்ளலாயிற்று! இதனால் எங்களது உடன்பிறப்புக்களாகிய ஹிந்துக்களிடமும் முஸ்லிம்கள் பற்றிய தவறான கருத்துக்கள் பரவலாயின. என்றாலும் அப்போது அது கொஞ்சம் விபரம் தெரிந்தவர்கள் மத்தியிலே தான் இருந்ததே தவிர பாமரமக்கள் மத்தியில் எடுபடவில்லை!

இந்த நிலையில் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் தமிழரசுக் கட்சியின் தோற்றம் எழுச்சிபெற்றது. அதில் தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள அவர்கள் பெரும் பிரயத்தனப்பட்டனர். இந்த சந்தர்ப்பத்தை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பிறந்து, இஸ்லாமிய அனுஷ்டானம் இல்லாமல் வெறுமனே வேசம் போட்ட சில மேதாவிகள் பயன்படுத்தி அரசியல் லாபம் தேடுமுகமாக காலத்துக்குக் காலம் அக்கட்சியைப் பயன்படுத்தியும் பிற்பாடு தமது சமூகத்தின் நலன்களை நாடி வெவ்வேறு கட்சிகளிடம் தஞ்சம் புகுவதுமாக நடந்து கொண்டதால் தமிழ்ப் பொதுமக்கள் மத்தியில் பரவலான தப்பிப்பிராயம் ஏற்படலாயிற்று. அத்தகைய இழி நிலையாளர்களின் நடத்தைகளை மட்டும் முன்வைத்து, முழு முஸ்லிம் சமுதாயத்தையும், “சோனிகள்”, “தொப்பிபுரட்டிகள்” என்று அவர்கள் சொல்ல முற்றப்பட்டனர்!

தமிழ்த்தலைவர்கள், இலங்கை முஸ்லிம்களையும் தமிழர்களோடு இணைத்து, தமது எண்ணிக்கையைக் கூட்டிக்காட்ட முன்வந்த பொழுது, சேர் ராஸீக் பரீத் போன்ற முஸ்லிம் பெரும் தலைவர்கள் “இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழர்களல்லர்: அவர்கள், “சோனகர் - Moors” களாவர்” என்று நிரூபித்து, அவ்வாறே அரசியல் சாசனங்களிலும் பதிவாகச் செய்தனர். இதுவும் அவர்களுக்கு ஒரு வெறுப்பான செயலாகவே அமைந்தது!

என்றாலும் கூட, கிழக்கைப் பொறுத்தவரை தமிழர்களும் , முஸ்லிம்களும் உடன்பிறப்புக்கள் ஆகையால், அவ்வாறான தப்பிப்பிராயங்கள் எவையும், இவர்களிடம் வேலை செய்யவில்லை. இப்போதும் சகோதர மனப்பான்மையுடனேயே வாழ்ந்தனர்.

ஒன்றை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்நாட்டின் பூர்வீக மதங்கள் - இந்தமக்கள் விரும்பி மனதாற ஏற்றுக்கொண்ட சமயங்கள் மூன்றாகும். “ஹிந்துமதம்”, “பௌத்தமதம்”, “இஸ்லாம் மார்க்கம்” இவை மூன்றும் எவ்வித நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் - இந்நாட்டு மக்களால் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தத்துவங்களாகும்.

தமிழரசுக்கட்சி வளர்ந்து, பின்னர் கூட்டணியாக மாறிய பொழுது தமிழர் - முஸ்லிம்கள் என்ற வேற்றுமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் துளிர்விடலாயிற்று!

கலாநிதி பதியுத்தீன் ம.முது அவர்களும், அப்போதைய ஆட்சியாளர்களும், யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் தரமுன்வந்த பொழுது, அவர்கள் செய்த ஆர்ப்பாட்டங்கள், தாறுமாறான செயல்கள் சொல்லுந்தரமன்று. காரணம், ஒன்று சோனக அமைச்சர், அடுத்தது தங்கள் கட்சி விரும்பாத ஆட்சியாளர்கள், இவைதான்! மாறாக, பேரினவாத ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும், முஸ்லிமல்லாத அமைச்சரும் பல்கலைக்கழகம் நிறுவ முன்வந்திருந்தால் சந்தோஷப்பட்டிருப்பார்கள்! வந்தவர்கள் வரவேற்கப்பட்டு, மாலை மரியாதைகள் குன்றெனக் குவிந்திருக்கும்! ஆனால், அவர்களுடைய எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது உருவச்சிலை (பொம்மை) எரித்ததையும் பொறுத்துக்கொண்டு “அக்கட்சி யினருக்காகவல்ல: என்னுடைய சகோதரர்களுக்காகச் செய்கிறேன்” என்று செய்து முடித்தார்கள். அந்தப் பல்கலைக்கழகம்தான், இன்று யாழ்ப்பாண மக்களின், பாதுகாக்கப்பட்ட பெரும் சொத்தாக இருந்து வருகின்றது!

அதற்கு முன்பதாக, தமிழ்பிரதேசத்திற்கு தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் தர அப்போதைய ஆட்சியாளர் முன்வந்த பொழுது, ஹிந்துப்பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணத்திலும், இஸ்லாமியப்பல்கலைக்கழகம் கிழக்கிலும் அமைதல் வேண்டுமென முஸ்லிம் தரப்பால் கோரப்பட்டது. தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் பெருந்தலைவர் உயர் திரு ஜி. ஜி. பொண்ணம்பலம் அவர்களும் தமிழ் காங்கிரசும் இதனை ஆதரித்துக் குரல் தந்தனர். இருந்தும் அதற்கு தமிழ்தரப்பார் முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை முன்வைத்துத்தான், மூதூர் எம். பி. M. E. H. முஹம்மதலி போன்றோர், தமிழரசுக்கட்சியை விட்டும் வெளியேற நேர்ந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது!

பின்னர், அக்கட்சியால் உருவாக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்ட பயங்கரவாதம் வெடித்த சமயத்தில், முஸ்லிம்களை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள் அவர்களால் எடுக்கப்பட்டன!

பிரிவினைவாதமோ, அல்லது பயங்கரவாதமோ - இவற்றின் கோர விளைவுகள் பற்றி தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் ஏற்படப் போகும் அவல நிலை குறித்து மறைந்த மாபெரும் தலைவர் உயர்திரு ஜி.ஜி. பொண்ணம்பலம் அவர்கள், மிகவும் தீர்க்கதரிசனமாக அன்று விளக்கி இருந்தார்கள். அவருடைய சிந்தனைக்கு தமிழ்த்தரப்பு தலை சாய்ந்திருந்தால், இன்று தமிழ்ப்பேசும் மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல: இலங்கைத்திருநாடே உலகத்தின் உயர்ரகப்பூங்காவாக மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கும்!

இஸ்லாமிய உலகின் பெருந்தலைவர் காயிதே அ.:லம் முஹம்மதலி ஜின்னாஹ் சாஹிப் அவர்கள், இந்தியாவை இரண்டாகப் பிரித்து, பாக்கிஸ்தான் கோரினார். அதற்கு நியாயமான காரணங்கள் பலவிருந்தன. இந்தியாவில் ஹிந்துத்துவ வெறிதான் உவமமாகக் கொண்டிருந்தது! (இன்றும் அவ்வாறே இருக்கிறது!) அன்று அது பிரிக்கப்படாதிருந்தால், இன்றைக்கு இந்தியாவும் நிம்தியாக முன்னேறி இருக்கவியலாது: பாக்கிஸ்தானும் ஒரு சக்தியுள்ள நாடாக வளர்ந்திருக்க முடியாது! அப்பொழுது “ராம ராஜ்யம்” பற்றிக் கனவு கண்டுகொண்டு, ஏக இந்தியா பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்த மகாத்மா காந்தியவர்களையும், பிரிக்கப்படாத பாரதத்தையும் ஆதரித்த இவர்கள் - பின்னர், இலங்கையில் சமஷ்டிக் கோஷத்தையும், அதனையடுத்து தனிநாட்டுக்கோரிக்கையையும் எழுப்பினார்கள்! இக்கோரிக்கையை வெள்ளையன் சுதந்திரம் தந்துவிட்டுப் போவதற்கு முன்னால் எழுப்பியிருந்தால் அவனே இதனை தந்து விட்டுச் சென்றிருப்பான். ஆனால், இவர்கள் ஜனாப் ஜின்னாஹ் சாஹிப் அவர்களைப் பின்பற்றவில்லையே!

அதுபோலத்தான் பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கரும், அறிஞர் அண்ணாவும் ஜின்னாஹ் சாஹிபின் வழியைப் பின்பற்றி இருந்திருந்தால், இன்று சுமார் ஏழெட்டுக்கோடி தமிழ்ப்பேசும்மக்களைக் கொண்ட, “தமிழ்தேசம்” பாரத கண்டத்திலே உருவாகி இருக்க முடியும்! அவர்களும் அந்தத் தவறை விட்டார்கள்!

திரு செல்வநாயகத்தின் சிந்தனையைத் திருப்பிய சம்பவம்

ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சி மறைந்த மாவட்ட நீதிபதி ஜனாப். எம்.ஏ.எம். ஹுஸைன் அவர்கள், அப்புக்காத்தாக வெளிவந்தபோது திரு. செல்வநாயகம் அவர்களின் CHAMBER சட்டத்தரணிகள் குழுவில் PRACTISE பயிற்சி எடுத்துக்கொண்ட வேளை ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாக சிலாபம் நீதிமன்றத்திற்கு திரு. செல்வநாயகம் அவர்களிடம் சென்று கொழும்பு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். அந்தவாகனத்திலே மேலும் இரண்டு தமிழ் வழக்கறிஞர்கள் ஏறிக்கொண்டார்கள். இந்திய பாகிஸ்தான் பிரிவினைப் போராட்டம் நடக்கின்றகாலமது. “இந்தஜின்னாஹ், காந்தியோடு இணைந்து அகிலபாரதத்திற்குச் சுதந்திரம் கேட்டிருக்கலாமே!.. என்றவாறு திரு. செல்வநாயகம் கதைத்துக் கொண்டு வந்தார். மற்ற வழக்கறிஞர்களும் “ஆமாம் சாமி” போட்டனர்! அப்பொழுது ஜனாப் ஹுஸைன் அவர்கள், “ஐயா! உங்கள் சிந்தனை பிழையானது, இலங்கையில் தமிழர்களின் நிலை என்ன என்பதை நீங்கள் சரியாக யோசித்தால், காந்திஜீபக்கமல்ல, மாறாக ஜின்னா சாஹிப் பக்கமே சேர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.” என்று சூசகமாகச் சுட்டிக்காட்டினார்! அதற்குப் பிற்பாடு திரு செல்வநாயகத்தின் செயற்பாடுகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இன்று, இலங்கையில் பயங்கரவாதம் ஹிந்துக்களையும், அவர்களது உடன் பிறப்புக்களாகிய முஸ்லிம்களையும் வேறுபடுத்திய அந்தத்துர் பாக்கிய நிலையைக் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்த ஆக்கம் போதாது!

அவர்களுடைய துவேஷம் எந்த அளவுக்குப் போய் விட்டென்றால், வடமாகாணத்தின் பல்வேறு இடங்களிலிலும் இருந்த முஸ்லிம்களை அவர்களது தாயகத்தை விட்டும், உடமைகள் யாவும் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். பாலஸ்தீனத்தில் யூதக்காவாலிகள் செய்வதை விடப் படுமோசமான பாதகச் செயலாகும் இது! வரலாற்று ரீதியாக அமெரிக்காவை அகில உலக முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு மண்ணிக்க முடியாதோ, அதே போன்றுதான் இதுவும் மண்ணிக்க முடியாத குற்றமாகும்! இது சர்வதேச ரீதியில், எமது பரம்பரை விரோதிகளின் தூண்டுதல்கள் இருந்திருக்கின்றன என்பது வெள்ளிடைமலை!

நகைப்பிற்கிடமான வார்த்தை

தமிழ்த்தரப்பார் ரூபவாஹினி - சதுரங்க நிகழ்ச்சியிலும் சரி, மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் சரி அவர்கள், “நக்குண்டார் நாவழங்கார்” என்ற வார்த்தையைப் பிரயோகித்து, முஸ்லிம் அமைச்சர்கள், பிரதி அமைச்சர்கள், பிரதிநிதிகளையும் நகைப்பது - இழிவாக எடுத்துக்காட்டுவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது.

ஆனால், அவர்கள் சிங்களம் மட்டும் சட்டம், ஸ்ரீ எதிர்ப்பு போன்ற பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுவிட்டு, பின்னர் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டு U.N.P. பதவிக்கு வந்ததும் தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர் திரு. திருச் செல்வம் Q.C. அவர்களை அவ்வரசாங்கத்தின் உள்ளூராட்சி அமைச்சராகப் பதவி வகிக்கவிட்டு, மேற்கண்ட பழமொழிக்கொப்ப நடந்து பிரயோசனம் (உரிமையல்ல, பிச்சை) பெற்றதை மறந்துவிட்டார் களா? இ.து எவ்வளவு பெரிய “முனா.பிக்” - நயவஞ்சகத்தனம்! நகைப்புக்கிடமான சொல்!

முஸ்லிம் அமைச்சர்களும், உறுப்பினர்களும் இந்த சமுதாயத்தை அரசியலில் சிறப்பான ஓர் இடத்தை வகிக்கவைத்திருப்பது உங்களுக்குப் பொறாமையா? நீங்கள் மடத்தனம் செய்து, தமிழ் மக்களைப் பலிகொடுத்தால், அதுபொல் மடத்தனத்தைப் புரிந்து, முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் தவறிழைக்க வேண்டுமா! அதனால்தான் சொல்கிறோம் உங்கள் சொல்லை நம்பமுடியாது, நீல நாகத்தின் விஷம் அங்கே இருக்கிறது.

இதுகாலவரை முஸ்லிம்களைக் கொன்று, சமாதானத்தின் பின்னரும் அழிச்சாட்டியம் புரிந்துவரும் நீங்கள் செய்த தமிழ்ப் பேரினவாத அடாவடித்தனங்களுக்காக என்ன பிராயச்சித்தம் செய்தீர்கள்?

“நக்குண்டார் நாவழங்கார்” என்ற இந்தப் பழமொழியை உருவாக்கிய முட்டாள யார்? இன்னும் எத்தனையோ பேர் தொடர்ந்தும் நக்கிக் கொண்டே, நாவழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! சிலர் நக்கக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அப்பழமொழியைப் பிரயோகிப்பதுவுமுண்டு! இது அர்த்த மற்ற முட்டாள்தனமான பழமொழியாகும்.!

ஜந்துக்கள்

இன்றைக்கு, நோர்வே நாடு சமாதானம் பிடிக்க முன்வந்தாலும், அவர்கள் மேல் நாட்டுச் சிலுவை யுத்த காலச் சிந்தனையில் தோய்ந்திருப்பவர்கள். அவர்கள் முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் மனத்திருப்பியோடு செயல்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது மடத்தனமாகும்! இதனால் தான் பேச்சு வார்த்தையில், முஸ்லிம்களின் சார்பில் தனித்தரப்பு வேண்டுமெனக் கோரப்படுகிறது!

காத்தான்குடி, மாளிகைக்காடு போன்ற இடங்களில், இறைவனை வணங்குகின்ற பள்ளிவாசல்களில் புகுந்து நூற்றுக்கணக்கானவர்களைச் சட்டார்கள். இப்படி இறைவனின் ஆலயத்தில் நடந்து கொள்ள ஹிந்துக்கள் ஒருக்காலும் விருப்பப்படமாட்டார்கள். ஆனால், அவர்களில் சங்கமமாகியுள்ள எங்களது பரம எதிரிகள்தான் அவ்வாறு நடந்து கொள்ள அவர்களைத் தூண்டினர் என்பதை சிறுபிள்ளையும் அறியும்! இந்த அநியாயம் - அக்கிரமம் எந்த காலத்திலும் மறக்கக்கூடிய மன்னிக்கக்கூடிய செயல்களல்ல!

அவர்கள் ஹிந்துக்கள் அல்ல: ஹிந்துக்களின் தோல்களில் குந்தியிருக்கும் ஐந்துக்கள்!

அழிஞ்சிப்பொத்தானை ஏழைகள் வாழும் ஒரு சிறு கிராமம். அவர்கள் எதுவும் அறியாத அப்பாவிகள். இருந்தும், அவர்கள் மத்தியில் புகுந்து கீறிக் கிழித்தனர் என்றால் இவர்கள் மனிதர்களா? ஐந்துக்கள்தாமா?

சாய்ந்தமருது, சம்மாந்துறை, அக்கறைப்பற்று, முதுார், கிண்ணியா, வாளைச்சேனை, ஓட்டமாவடி மற்றும் கிழக்கின் பல்வேறு ஊர்களிலும் (உலக முடிவுநாள் தோன்றக்கூடிய காலத்தில் வரவிருக்கின்ற), “ய. ஜுஜ், ம. ஜுஜ்” (Gog and Magog) களைப் போல அட்டகாசம் புரிந்தனர்..!

எழுதவே கூசுகிறது! அப்படிப்பட்டவர்களை இப்பொழுது நம்ப முடியுமா? “சகோதரர்கள்” என்று கூற இயலுமா?

இப்பொழுது அவர்கள், “எங்கள் சகோதரர்கள் முஸ்லிம்கள்.” என்று கூறலாம்: இது நம்பக்கூடிய சொல் அல்ல! அவர்களோடு உள்ள தமிழ் தரப்பினர்கள், முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் இனிக்கப் பேசலாம்: முஸ்லிம்கள் சாகடிக்கப்பட்ட வேளைகளிலெல்லலாம் - அவர்கள் அபயக் குரல் எழுப்பிய நேரங்களிலெல்லாம் கண்டும் காணாதது போல், பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கு உடந்தையாக இருந்து விட்டு, இப்பொழுது நீலிக்கண்ணீர் வடிப்பதில் என்னையா அர்த்தமுண்டு? நயவஞ்சகத்தனம் நல்ல முறையில் வெளிப்படுகிறதல்லவா? சகோதரத்துவம் பேசி - இனிப்பு வார்த்தை கூறி முஸ்லிம்களை அடிமைகளாக்கி அராஜகம் புரியும் நோக்கோடு அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். அவர்களின் பசப்பு வார்த்தைகளை முஸ்லிம்கள் என்றும் நம்பப்போவதில்லை!

ஒருகாலம் இருந்தது, அப்பொழுது, இலங்கையின் எல்லா அரசு பதவிகளிலும் தமிழர்களே மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகு, முஸ்லிம்கள் கல்வித்துறையில் முன்னேறினார்கள்: அரசு பதவிகளிலும்

இடம் பெற்றார்கள். இதனால் தமிழர்களின் ஏகபோக ஆதிக்கம் தடைப்பட்டது! இதுவும், முஸ்லிம்கள் மீது அவர்கள் வெறுப்புக் கொள்வதற்கு ஒரு காரணமாகும்!

மேலும், வர்த்தகத்துறையில் பெரும்பாலும் முஸ்லிம்கள் ஈடுபட்டிருப்பதால், ஒரு கணிசமான அளவினர் பொருளாதாரத்துறையில் மேம்பட்டிருந்தனர். முஸ்லிம்களிடையே ஏழைகள் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், அது அவர்களது கண்களுக்கு எட்டவில்லை: ஒரு சாராரை வைத்தே முழு முஸ்லிம் சமுதாயத்தையும் எடைபோட்டனர்!

முஸ்லிம்களின் சாப்பாடு ஏழையாயினும், பணக்காரனாயினும் உயர் தரமாகவே இருந்தது: அவர்களுடைய உடையும் அவ்வாறே மேன்மையுடையதாயிருந்தது! “இறக்கப் போகும்போதும், சிறக்கப்போ” என்பது அவர்களது சித்தாந்தம்!

அடுத்து, முஸ்லிம்களது கொள்கை (மதமல்ல) “இஸ்லாம்” என்னும் வாழ்க்கை முறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது, உலகிலேயே நாகரிகமிக்கதாக காட்சியளித்தது. “ஒரே இறைவன்” என்பது மட்டுமல்ல, அவன் “உருவமற்றவன்” என்பது எங்களது அடிப்படைக்கோட்பாடு! எங்களுடைய வணக்க முறை, சர்வதேச ரீதியில் எமது கொள்கையாகிய இஸ்லாத்திற்கு இருக்கக்கூடிய புகழ் - சிறப்பு! இத்தியாதி பல காரணங்களால் அவர்களுக்கு கசப்புணர்வு இருந்தே வருகிறது!

இஸ்லாத்தின் சிறப்பம்சங்களைச் சிதைக்க, அந்தச் சித்தாந்தவாதிகளின் மேல்நாட்டுப் பிரிவினர் எத்தனையோ கோழைத்தனமான - குறும்புச் செயல்களைச் செய்து தோல்விகள் கண்டுள்ளனர்.

- சல்மான் ருஸ்தி விவாகாரம்
- வங்களாதேஸ் தஸ்லிமா நஸ்ரீனின் நகைப்புக்கிடமான நடத்தைகள்
- இந்தியாவில் காதியானிகளின் காவலித்தனத்தை ஊக்குவித்தது.
- “தூணிலும், துரும்பிலும் - அதுபோல் எல்லாப் படைப்பினங்களிலும் இறைவன் சங்கமிக்கிறான். அவனுக்கு உருவமுண்டு” என்ற அத்வத்தை சித்தாந்தத்தை இஸ்லாத்தில் நுழைக்குமுகமாக நீல நாகம் போன்று நடந்து கொண்டது.
- அரசியல் வேறு, மதம் வேறு என்ற இஸ்லாம் விரோதக் கருத்தை விதைக்குமுகமாக, ஞானம் தேடி ஒதுங்கி வாழும் சாதுக்கள் குழுவை உருவாக்கியது.

மேலும், இவைபோன்று எத்தனையோ சதிகள்..... அவற்றுக்காகப் பெரும் தொகையான பணத்தை வாரி வழங்கியும், அத்திய செயல்களில் தோல்வியே கண்டனர். அவை காலத்துக்குக் காலம் இஸ்லாமிய அறிஞர்களால் முறியடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதும், மேலும் பகடையுணர்வு பீறிட்டுப்பாய ஏதுவாயிற்று.

அடுத்து இனரீதியில் முஸ்லிம் சமுதாயம் (உம்மா) அமையவில்லை: மாறாக, ஒரு முழுமையான உலகளாவிய சமுதாயமாக அது திகழ்கிறது! அவர்களுடைய இனவாதப் போக்கை இச்சமுதாயம் ஆதரிக்கவில்லை!! முஸ்லிம்களிடம் மொழிப்பற்று இருக்கிறதே தவிர, மொழி வெறிகிடையாது!!! இவையும் இனவாதக் கசப்புணர்வு துளிரவிடுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்துள்ளதெனலாம்.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு என்பது தமிழர்களின் தாயகம் மட்டுமல்ல: தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களின் தாயகமுமாகும். ஆகவே, முஸ்லிம்கள் அனுமதியில்லாமல் வடக்கு கிழக்கிற்கு அவர்களால் உரிமை கொண்டாட முடியாது. இவ்விரு மாகாணங்களிலும் தமிழர்கள் மட்டும்தான் வாழ்கிறார்கள் என்பதல்ல: சரித்திரரீதியாக இவை தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களின் பூர்வீக தாயகமாகும்! வடக்கையும், கிழக்கையும் இணைப்பதன் மூலம் முஸ்லிம்களுடைய விகிதாசாரத்தைப் பலவினப்படுத்த எத்தனிக்கிறார்கள்!

முஸ்லிம்களோடு தமிழ்த்தரப்பினர் மோதிய போதெல்லாம் - நூற்றுக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்து, அவர்களது கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களைக் கபளீகரம் செய்த வேளைகளிலெல்லாம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும். இப்பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொண்டவர்கள் வீடு திரும்புவதற்கு முன்னாலேயே எங்காவது முஸ்லிம்கள் கடத்தப்படுவார்கள்: அல்லது சுடப்படுவார்கள் அல்லது முஸ்லிம் கிராமம் சேதத்துக்குள்ளாக்கப்படும். இத்தகையவர்களின் பேச்சு - சமாதானம் என்பன நம்பக்கூடியனவா! வன்செயலாளர்களான அவர்களைச் சுதந்திரமாக நடமாட அரசாங்கத்தால் விடப்பட்டும், “சுனாமி” என்னும் ஆழிப் பேரலைகளால் மனிதர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் அழிந்தும் - தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் இலட்சக்கணக்கில் அல்லலுற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலும் கூட முஸ்லிம்கள் அச்சுறுத்தப் படுகிறார்கள் என்றால் இவர்களை மனிதர்களாகக் கருத முடியுமா..?

வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் 93 ஆயிரம் ஏக்கர் விவசாயக் காணிகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன: 1990 அக்டோபரில் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் 72 ஆயிரம்: அவர்களது சொத்துக்கள் 350 கோடி பெறுமதி யானவை: அதில் 12 ஆயிரம் வீடுகள் - 14 ஆயிரம் குடும்பங்கள்!

அவ்வப்போது அரசாங்கம் யுத்த நிறுத்தம் செய்து தமிழ்த்தரப்பாரை வெளியில் - சுதந்திரமாக நடமாடவிட்டால் அவர்கள் - சமாதானத்தின் பெயரால் வந்து மோதுவது முஸ்லிம்கள் மீதுதான். இது காலத்துக்குக் காலம் நடந்து வந்துள்ள சம்பவம்! இந்த லெட்சணத்தில் அவர்களை எவ்வாறு நம்பமுடியும்! தமிழ்த் தரப்பினர் அவற்றுக்கெல்லாம் பசப்பு வார்த்தைகள் கூறிச் சமாளிக்கலாம். ஆனால் நாங்களோ கொண்டை கட்டி, கடுக்கண் போட்ட காலத்தில் இருப்பவர்களல்ல: விழிப்புற்ற சமுதாயத்தில் வாழ்பவர்கள்!

வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களினதும் தாயகமுமாகும்

ஆகவே, வடக்கு கிழக்கு என்பன முஸ்லிம்களின் தாயகமுமாகும். இத் தாயகத்திலே, முஸ்லிம்கள் தங்களது சகல உரிமைகளும் - நிர்வாகமும் பெற்று தனித்துவமாக தலைநிமிர்ந்து வாழ்வதற்குத் தடையாக தமிழ்த்தரப்பினர் இருக்கக்கூடாது!

எங்களுடைய தாய்மார் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வருடங்களாக இந்தப் பூமியை (வடக்கு கிழக்கை) பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள்.

எங்களுடைய சகோதரீ தனலெட்சுமி தவழ்ந்து விளையாடிய தலம் கிது!

எங்களுடைய தாய் பொன்னாட்சி பூரித்திருந்த பூமி கிது!

எங்களுடைய பாட்டி வரதலெட்சுமி வாழ்ந்திருந்த நிலம் கிது!

எங்களுடைய மாதா மலர்வீழி மகிழ்ந்திருந்த மண் கிது!

எங்களுடைய தந்தை கந்தப்பன் ஜீவித்திருந்த பூமி கிது!

எங்களுடைய பாட்டனார் பாலக் கிருகண்ணன் பரிபாலித்திருந்த பூமி கிது!

எங்களுடைய முப்பாட்டன் மணிவண்ணன் கொலுவீற்றிருந்த தலம் கிது!

அவர்களெல்லாம் கொண்டைகட்டி, கடுக்கண்போட்டு, பொட்டுவைத்து சேலை உடுத்தியவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஹிந்துக்களால் தரம் குறைத்துக் கருதப்பட்ட “முக்குகர்” வம்சத்தினராகவே இருந்தனர். பிற்காலத்தில் - உயர் அந்தஸ்தையுடைய பிராமணர்களும் இஸ்லாத்தில் இணைந்துள்ளனர் என்பது வரலாறு!

அவர்கள் செய்த பெரும் சேவை என்னவென்றால், இந்தியாவிலிருந்து வர்த்தகத்திற்காக வந்து போய்க் கொண்டிருந்த பட்டானிய முஸ்லிம்களைத் தங்கள் புதல்விகளுக்குத் திருமண முடித்துக்கொடுத்துத் தாங்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதுதான்! அதன் காரணமாக நாங்கள் இன்று முஸ்லிம்களாக - இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாக வாழ்கிறோம் (இறைவனுக்கே எல்லாப் புகழும்) இது, எங்களுக்கு எங்களது மூதாதையர்களான ஹிந்துக்கள் செய்த பெரும் கருணையாகும்! இது எங்களது பூர்வீக பூமி தாயகம்!! ஹிந்துக்கள் எங்களது உடன்பிறப்புக்கள்!! குதர்க்கவாதிகளே குழப்பாதீர்கள்!!!

- அன்பர் நூன்

12

முஸ்லிம் அரசியல் பிரதிநிதிகளே!
நீங்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து
முஸ்லிம்களின் மனக்கிடக்கை வெளிப்படுத்துங்கள்,
இல்லையேல்,
பதவிகளை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு விலகுங்கள்,
பேசக்கூடிய வீரர்களுக்கு
கிடத்தைக் கொடுங்கள்!

“த.:வா”

முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம்,
கிஸ்லாமிய கியக்கத்தில்தான் தங்கியுள்ளது!
இந்நாட்டின் பலம் பொருந்தியதும்,
குர்ஆன் - ஹதீஸ் என்பனவற்றை
யாப்பாகக் கொண்டதுமான
கிஸ்லாமிய ஜமாஅத்தை
மேலும் பலப்படுத்துவதன் மூலம்,
முஸ்லிம்களின் அரசியல், சமூக, ஆன்மீக,
பொருளாதார விடயங்களில்
மாபெரும் உறுதிப்பாட்டை
நிறுவுவதற்காக முயலுங்கள்!
அதற்காக ஜமாஅத் ரீதியில்
ஒன்றுபடுவோம் வாரீர்!

- ஆசிரியர்